

Postal blanca de juliol: Sa Carbonera

L'espontani i popular guarniment vegetal que ha proliferat als carrers Girbau, de l'Or, Mn. Manresa i altres del barri m'ha recordat l'intent que es va fer per emular el «Girona temps de flors» a Blanes. Batejat amb el nom de «Blanes arran de flors» va tenir una vida efímera: unes setmanes del mes de juny de l'any passat. Promogut i patrocinat pel Departament de Promoció de la Ciutat i Turisme, va omplir alguns carrers i places emblemàtiques de la vila amb instal·lacions florals d'una coherència i una estètica dubtoses. La valoració dels ideòlegs i gestors de la proposta no degué ser massa positiva, donat que, enguany, no s'ha repetit. Res a dir en el fet que es posin en marxa propostes noves per augmentar l'oferta lúdica-cultural i per atraure visitants. El «què», però, no fa les coses. El que els dona atractiu, qualitat, interès i el salconduit per la continuïtat és, sobretot, «el com». En aquest aspecte, la manca de sensibilitat, de creativitat i, potser, d'un suport econòmic realista, suposen un llast recurrent per segons quines coses endegades des de l'àmbit municipal. Només amb la implicació dels seus veïns, Sa Carbonera és un exemple de com, sense pretendre-ho i sense cap gran despesa, es pot configurar un espai urbà atractiu. Un lloc per passar-hi una estoneta, a poc a poc i marxar. No fos cas que amb aquest elogi i altres que puguin sorgir del boca a boca, a algú se li ocorregués promocionar-lo i fer-li perdre l'encant de la seva senzilla i anònima tranquil·litat. I encara menys, de voler incidir en la sòbria i agradable ornamentació floral que hi han fet els veïns.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/opinio/2026/07/25/postal-blanca-juliol-sa-carbonera-132804919.html>